

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ Π. Δ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1914. Το 1935 έλαβε δίπλωμα Πολιτικού Μηχανικού από το ΕΜΠ και ξεκίνησε να εργάζεται ως μηχανικός. Από το 1937 μέχρι το 1941 υπηρέτησε, κατά διαλείμματα, ως κληρωτός και εν συνεχεία ως έφεδρος αξιωματικός του Βασιλικού Ναυτικού. Η έμφυτη αγάπη του και το πάθος του για τα μαθηματικά, τον οδήγησαν στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής να φοιτήσει στη Μαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από όπου αποφοίτησε το 1944 και να συνεχίσει εκπονώντας την διδακτορική διατριβή του για την κινητικότητα των πολυέδρων. Το 1947 αναγορεύτηκε αριστούχος διδάκτορας των Μαθηματικών Επιστημών του ΕΚΠΑ

Από το 1952 έως το 1956 δίδαξε ως επιμελητής στην Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ και το 1956 εξελέγη ως Τακτικός Καθηγητής του ΑΠΘ στην έδρα της Παραστατικής Γεωμετρίας, έγινε ο πρώτος Καθηγητής της Πολυτεχνικής Σχολής, ενώ δίδαξε και στη Σχολή Μαθηματικών Επιστημών. Το 1965 εξελέγη Τακτικός Καθηγητής στο ΕΜΠ και δίδαξε, μέχρι τη συνταξιοδότησή του, Παραστατική και Ανωτέρα Γεωμετρία. Διετέλεσε Αντιπρύτανης του ΕΜΠ (1971-1973). Το 1981 του απενεμήθει ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή από το ΕΜΠ. Τον ίδιο χρόνο, εξελέγη Τακτικό Μέλος της Ακαδημίας Pontaniana της Νεαπόλεως (Ιταλία). Στη μακρά περίοδο των καθηγεσιών του διετέλεσε και εποπτεύων Καθηγητής σε ικανό αριθμό εδρών στο ΑΠΘ, στο Πανεπιστήμιο Πάτρας και στο ΕΜΠ, σε ένα ευρύ φάσμα αντικειμένων τόσο της Μαθηματικής Επιστήμης όσο και αυτής του Πολιτικού Μηχανικού.

Συνέγραψε βιβλία και δημοσίευσε πλήθος ερευνητικών εργασιών, στο πεδίο της Ανωτέρας Γεωμετρίας, εκ των οποίων οι δύο τελευταίες, *La Géométrie Euclidienne des Eléments d' un reseau de courbes algébriques* (1983) και *Sur la Mobilité des Polyèdres* (1999), ανακοινώθηκαν στην Ακαδημία της Νεαπόλεως. Τα πανεπιστημιακά του συγγράμματα: *Μαθήματα Παραστατικής Γεωμετρίας* και *Στοιχεία Προβολικής Γεωμετρίας Α και Β*, αποτελούν σταθμό για την ελληνική βιβλιογραφία. Δημοσίευσε επίσης πλήθος εργασιών, στο πεδίο της Αισθητικής, διερευνώντας το ρόλο του Γεωμετρικού Ενστίκτου και της Γεωμετρίας στα έργα Τέχνης και Αρχιτεκτονικής από την Παλαιολιθική και τη Νεολιθική έως και τη Σύγχρονη Εποχή, αναδεικνύοντας τόσο την πρώιμη-ασυνείδητη, όσο και την ώριμη και συνειδητή αντίληψη επί των γεωμετρικών κανόνων στην Τέχνη.

Παράλληλα με το πλούσιο ακαδημαϊκό και επιστημονικό/ερευνητικό του έργο, διακρίθηκε ως πολιτικός μηχανικός, τόσο στον οικοδομικό τομέα, όσο και σε εκείνον των μεγάλων έργων. Η βαθιά γνώση της Γεωμετρίας αλλά και της Στατικής τον οδήγησε στη συνδυαστική θεώρηση φορέων υψηλής αισθητικής και σε πλήρη ανταπόκριση προς τη στατική λειτουργία. Παράδειγμα η καμπύλη γέφυρα (πρώτη στο είδος της στην Ελλάδα) του κλάδου Καλλιρόης-Συγγρού, στον ομώνυμο κόμβο. Διετέλεσε σύμβουλος σε μεγάλες μελετητικές εταιρείες και ασχολήθηκε με μελέτες ευρύτατου φάσματος έργων πολιτικού μηχανικού. Στοιχεία που τον ανέδειξαν σε κορυφαίο μηχανικό ήταν η προσοχή στις λεπτομέρειες στο κατασκευάσιμο, σε συνδυασμό με την αξεπέραστη ευρηματικότητά στην επιλογή της κάθε φορά κατάλληλης και καλύτερης λύσης, πάντα με προσήλωση στη λειτουργικότητα και την αισθητική της λύσης αυτής.

Ο Παναγιώτης Λαδόπουλος απεβίωσε στις 9 Μαΐου 2005.